

РЕШЕНИЕ

№ 340

гр. София, 19.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 10.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **10383** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на М. А. А. чрез адв. В.Х., с адрес в [населено място] срещу Решение №880/23.09.2020г. на кмета на [община] дол по заявление за достъп до обществена информация, заведено в [община] дол с вх. № 3/ 17.01.2020г..

В жалбата се сочи, че изричният отказ е незаконосъобразен, тъй като търсената информация е обществена и служебна и не попада в изключенията за предоставяне на свободен достъп в чл.13, ал.2 от ЗДОИ.Обосновава се и надделяващ обществен интерес. Иска се отмяна на решението с указания за предоставяне на достъп до обществената информация. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез процесуален представител.

Ответникът с писмен отговор оспорва жалбата като недопустима. Твърди се, че ответникът е изпълнил указанията на съда, дадени с решение №4776/02.09.2020г. да се произнесе с акт по чл.34 от ЗДОИ или с акт по чл.38 от ЗДОИ, поради което процесното решение не подлежи на обжалване. Алтернативно се поддържа неоснователност на жалбата поради това, че търсената информация не е обществена, а във връзка с вътрешната организация на администрацията.В тази връзка се позовава на решения по конст. дело №11/2002г. и конст. дело №1/96г. и двете на Конституционния съд /КС/ и на разпоредбите на чл.5 и чл.7 от ЗДОИ. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните доказателства, прие за установено следното:

Жалбоподателят по електронен път на 15.01.2020г. подал до кмета на [община] дол заявление за достъп до обществена информация. Заявлението е получено и входирано в [община] дол с №3/17.01.2020г..Със заявлението е поискана следната обществена информация: 1.Сключвани ли са договори за абонаментно правно обслужване с адвокати и адвокатски дружества от кмета или общината през периода 2016г. - 2019г.?; 2.Каква е била цената на месечния абонамент за посочения период - месец по месец?; 3.Осъществявано ли е процесуално представителство за периода 2016г. - 2019г. по граждански и административни дела от адвокати и адвокатски дружества, по които страна е кмета на общината или общината и ако да - по колко дела, пред кой съд, с какъв предмет и евентуално с какъв материален интерес?; 4.В какъв размер са били разходите на общината за процесуално представителство за делата по т.3. Уточнено е, че информацията следва да се предостави по електронен път на посочен ел. адрес.

С решение №4776/02.09.2020г., постановено по адм.д.№ 1793/2020г. по описа на АССГ съдът е отменил мълчаливия отказ на кмета на [община] дол по заявление вх.№ 3/17.01.2020г. на М. А. А. и е изпратил преписката на кмета на общината за произнасяне по заявлението в 14-ет дневен срок от получаване на решението, съобразно дадените в мотивите указания по тълкуването и прилагането на закона.

С Решение № 880/23.09.2020г. кметът на [община] дол е отказал предоставяне на исканата обществена информация, тъй като тази информация не е обществена по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ.Този извод е мотивиран с твърдението, че въпросите в заявлението са свързани с качеството на кмета като работодател, а не като представител на изпълнителната власт, както и че информацията за разходите за възнаграждения, изплатени по нетрудови договори се предоставя единствено на Сметната палата.Ответникът също се е позовал на ограниченията по чл.7 от ЗДОИ, като ги е изброил, но без да посочи на кое точно основание е постановен отказа му. Независимо от постановения отказ в заключителната част на решението е записано, че исканата информация ще бъде предоставена на посочената електронна поща, поради което не се дължи плащане на разходи по предоставянето ѝ.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 23.09.2020г. Жалбата е подадена на 07.10.2020г..

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е допустима. Подадена е от надлежно легитимирано лице и в предвидения в закона срок.Обстоятелството, че ответникът се е произнесъл с един от посочените видове решения в съдебното решение не е основание за недопустимост на жалбата. Като индивидуален административен акт процесното решение подлежи на самостоятелен съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Подаденото от М. А. заявление отговаря напълно на изискванията на чл.25, ал.1 от ЗДОИ, тъй като съдържа всички посочени в нормата реквизити - наименованието, респ. седалището на заявителя, коректно описание на исканата информация, предпочитана форма за предоставяне на достъпа до нея, както и адрес за

кореспонденция със заявителя. Посочен е и електронен адрес, във връзка с избраната форма за предоставяне на достъпа. Не са налице основанията на чл.25, ал.2 от ЗДОИ за оставяне на заявлението без разглеждане. Не са налице и основанията на чл.29, ал.1 от същия закон, тъй като точно, ясно и конкретно е посочено каква информация се иска и няма основание органът да изисква уточняване на предмета ѝ, за което да бъде уведомен заявителя, съответно при неуточняване на предмета на заявлението същото да бъде оставено без разглеждане.

Заявителят А. надлежно е сезирал органа - заявлението е регистрирано на 17.01.2020г. като постъпило със съответен номер и дата, а задължение на органа, чрез приелия го служител, е да го отправи към компетентния да се произнесе по него служител. В случая компетентния служител е кметът на общината.

На датата на постъпване на искането /17.01.2020г./ е започнало административно производство по искане на жалбоподателя, с приравнено на писмено искане заявление подадено по електронна поща /чл.24, ал.1 и ал.2 от ЗДОИ/. Поради това, че органът не се е произнесъл в срок мълчаливият отказ е отменен с влязло в сила на 02.09.2020г. съдебно решение.

Решенията по заявленията за достъп до обществена информация се предоставят в най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, а в случая след получаване на решението по адм.д. № 1793/2020г. по описа на АССГ. Доказателства за датата на получаване на съдебното решение не са представени.

Изричният отказ за предоставяне на поисканата обществена информация е незаконосъобразен. Търсената информация е обществена, тъй като е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Налице е и надделяващ обществен интерес, защото чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на задължените субекти. Предоставянето на обществена информация за изразходването на средствата от бюджета на общината, включително за адвокатски възнаграждения повишава прозрачността и отчетността на задължените субекти. В случая е без значение, в какво качество е бил ответникът /работодател или представител на изпълнителната власт/ когато се е разпореждал със средствата на общината.

Неоснователни са доводите на ответника за наличие на ограничения на правото на достъп до търсената информация. Съгласно разпоредбата на чл.7, ал.1 от ЗДОИ не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. В случая исканата обществена информация не е нито класифицирана информация нито друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. Необосновано е и твърдението, че осъществяването на правото на достъп до обществена информация може да бъде насочено срещу правата и доброто име на други лица, както и срещу националната сигурност, обществения ред, здравето на гражданите и морала /чл.5 от ЗДОИ/.

За предоставянето на търсената информация не е необходимо съгласие на трети лица. Исканата информация е обща и не касае отделни субекти. С т.1 от заявлението се иска информация относно това дали са сключвани договори за абонаментно правно обслужване с адвокати и адвокатски дружества за определен период от време и отговорът не изисква поименно посочване на адвокатите или

адвокатските дружества. С втория въпрос е потърсена информация за цената на месечния абонамент, а с четвъртия въпрос е поискана информация за размера на разходите на общината за процесуално представителство - информация, която също не изисква индивидуализиране на лица или ползване на лични данни, респ. не е необходимо съгласието на лицата. С т.3 от заявлението се иска информация за броя на делата, за съдилищата, за предмета на делата и за материалния интерес, тоест информация, с която не се засягат права на трети лица.

Търсената информация е служебна, а достъпът до служебна информация е свободен /чл.13, ал.1 от ЗДОИ/ и не може да бъде ограничаван при наличие на надделяващ обществен интерес /чл.13, ал.4 от същия закон/, какъвто в настоящия случай е налице. Достъпът до исканата служебна информация не може да бъде ограничен и предвид разпоредбата на чл.13, ал.2 от ЗДОИ, защото информацията не е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации), и не съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

Неоснователно органът се е позовал на решения на КС. В конкретния случай цитираните решения са неотнормисими.

Предвид изложеното оспореното решение е незаконосъобразно и следва да се отмени. Незаконосъобразни и необосновани са мотивите за отказа. Поисканата информация е обществена, служебна и достъпът до нея не е ограничен. С информацията не се засягат права или лични данни на трети лица. Освен това информацията е налична и за органа не съществува задължение да я създава специално за удовлетворяване нуждите на молителя. Преписката следва да се върне на административния орган за произнасяне съобразно мотивите на решението.

При този изход на делото основателна е претенцията на жалбоподателя за разноски. Представени са доказателства за внесена държавна такса в размер на 10,00 лв. и за адвокатски хонорар в размер на 500,00 лв. Ответникът не е оспорил размера на адвокатския хонорар.

Претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №880/23.09.2020г. на кмета на [община] дол по заявление за достъп до обществена информация, заведено в [община] дол с вх. № 3/ 17.01.2020г., подадено от М. А. А., с адрес в [населено място].

ВРЪЩА преписката на кмета на [община] дол за произнасяне по заявление, за достъп до обществена информация с вх. № 3/ 17.01.2020г., подадено от М. А. А., с адрес в [населено място] в 14-ет дневен срок от получаване на решението.

ОСЪЖДА [община] дол да заплати на М. А. А., с адрес в [населено място], [улица], ет.3, сумата 510, 00 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

